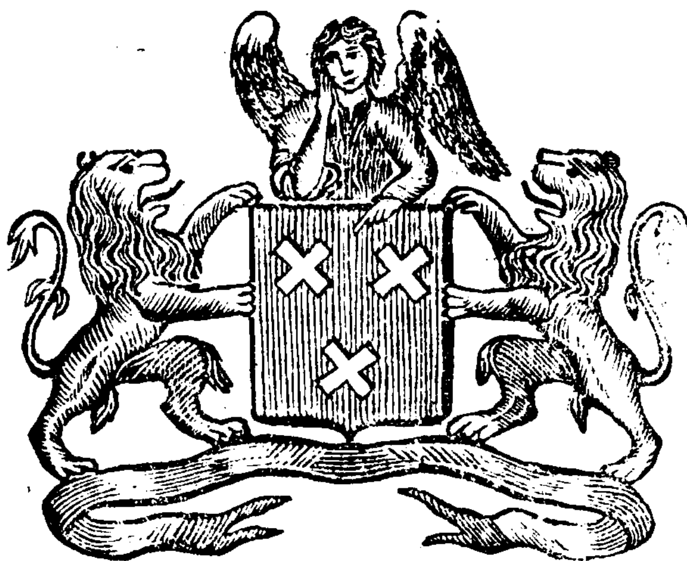
No. 1. **1822.**

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG **den 5 JANUARIJ.**

PATENTEN. 1822.

N O T I F I C A T I E.

BURGEMEESTEREN der Stad BREDA, gelet hebbende op het Besluit van den Heere Staatsraad, Gouverneur der Provincie *Noord-Braband*, van den 13en December 1821 N.° 6, houdende bepalingen nopens de regeling der werkzaamheden betrekkelijk het PATENT-REGT over 1822.

Gelet op de navolgende Artikelen van de Wet van 21 Mei 1819, namelijk:

ART. XVII. De algemeene beschrijving zal, zoo vroegtijdig mogelijk, in den aanvang van elk jaar plaats hebben.

Te dien einde zal aan al de ingezetenen, ter invulling worden aangeboden of bezorgd eene gedrukte verklaring, geschikt, om onderscheidenlijk aantewijzen al de, door hen, bereids op den 1en Januari des jaars, uitgeoefende, niet uitdrukkelijk van het Patent regt vrijgestelde beroepen of bedrijven, onverschillig of dezelve al of niet zijn verwant en ter vermelding tevens van den aard van ieder derzelve, en van de bijzonderheden daartoe betrekkelijk, waarvan de kennis, volgens de bepalingen dezer Wet, wordt vereischt tot het regelen der voor dezelve verschuldigde regten.

Een iegelijk patentpligtige zal gehouden zijn de verklaringen, in voege vermeld, behoorlijk intevullen, en dezelve voorts, tegen reçu, te stellen in handen van de Ambtenaren of zoodanige andere personen, als met het overnemen derzelve, onder het toezigt van den Controleur der Directe Belastingen, zullen worden belast, het zij dan dat die verklaringen aan de huizen der ingezetenen zullen worden afgehaald, het zij er, tot het overnemen derzelve, bepaalde zitdagen, op daartoe geschikte plaatsen, worden vastgesteld; in alle gevallen, zal de tijd en wijze van de inlevering of teruggave der ingevulde verklaringen, door de Gemeente-Besturen vooraf worden bekend gemaakt, en verblijft de beschikking deswege aan de Gouverneurs, ieder in zijne Provincie.

ART. XVIII. De patentpligtigen, welke, bij het aanbieden of bezorgen der verklaringen, hier voren omschreven, of ook bij het terughalen van dezelve, mogten zijn voorbij gezien, zullen zich niet mogen beroepen op der gelijk verzuim, maar integendeel gehouden zijn, om zorg te dragen, dat de vereischte en behoorlijk ingevulde verklaringen, door hen in persoon, of door hunne gemagtigden, worden ingediend; de tijd en wijze waarop, en de plaats alwaar deze en alle andere bij deze Wet gevorderde aangiften, verklaringen en aanvragen zullen moeten worden gedaan en ingeleverd, gelijk ook de plaats alwaar de gedrukte verklaringen te bekomen zijn, zal door de Gemeente-Besturen worden aangekondigd:

Brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen dezer Stad, dat met de uitgifte der door de Patentpligtigen, ingevolge het bepaalde bij Art. 17 der Wet van den 21en Mei 1819, intevullen Verklaringen over den jare 1822, op den 2en *Januari eerstkomende* een aanvang zal worden gemaakt; terwijl met de weder inzameling dier Verklaringen, acht dagen daarna, en dus op den 10en *dier maand* begonnen en dit werk met zoodanigen spoed zal worden voortgezet, dat dezelve allen *voor of op den* 20en *daaraanvolgende*, door den Ontvanger der Directe Belastingen, aan den Controleur en Zetters kunnen worden overgelegd.

Verwittigen zoodanigen Ingezetenen die bij het aanbieden of verzorgen der gedrukte Verklaringen mogten zijn voorbij gezien, dat zij echter gehouden en verpligt zijn, zich van zoodanige Verklaringen te voorzien, en dat dezelve behoorlijk ingevuld en geteekend, van den 2en Januari tot den 10en Januari beide aanstaande, op de gewone tijden en uren waarop het kantoor van den Ontvanger der Directe Belastingen binnen deze Stad geopend is, ten voors. kantore door hen moet worden ingediend; met aankondiging, dat alle bij de Wet gevorderde aangiften, verklaringen en aanvragen op de vermelde dagen en uren te bekomen zijn, ten kantore van den voorn. Ontvanger der Directe Belastingen.

Vermanen eindelijk den Ingezetenen, om in het doen hunner aangiften niet te blijven in gebreke; — gelijk mede, om zich te wachten voor valsche, onnauwkeurige en onvolledige opgaven, aangezien op elk verzuim of overtreding, ingevolge Art. 37 der Wet, is gesteld eene boete van niet minder dan *Vijf-en-twintig* en niet meerder dan *Vier Honderd Guldens*. En dat in gevallen waarin verkorting van 's Lands Regt plaats heeft, de vordering van dat Regt voor *een vol* jaar, boven en behalve de boete, is bepaald en vastgesteld geworden.

BREDA, den 20 December 1821.

WERDEN, vt.

Ter ordonnantie van Burgemeesteren;

De Secretaris der Stad,

OUKOOP.

R U S L A N D.

PETERSBURG den 11 December. Uit Woronesch wordt gemeld, dat men niet ver van Krinta, ook Kostjukow genoemd, in een hol, door sneeuwwater gevormd, een aantal Olijfanten beenderen zijn gevonden, waaronder een 13, een ander 12 en een derde 11 pond weegt. Bovendien zijn ook twee geheele geraamten van olijfanten gevonden, waarvan de tanden echter door den langen tijd zoodanig beschadigd zijn, dat zij niet meer geheel kunnen uitgeligt worden. Men vermoedt, dat deze beenderen nog van den inval der Tartaren onder *Mamaij* dagteekenen, als wanneer er olijfanten naar de Ukraine zijn gebragt geworden.

DUITSCHLAND en Aangrenzende Rijken

FRANKFORT den 27 December. Een brief uit Odessa van den 5 dezer meldt het volgende:

„ Men verneemt van goeder hand het navolgende aangaande de onderhandelingen, die op het einde van November van wege de Oostenrijksche en Engelsche gezanten hebben plaats gehad:

„ Den 22 November, heeft de graaf van *Lutzow* (Oostenr. gezant,) in een huis, gelegen tusschen Pera en Galata, een mondgesprek met den nieuwen Reis-Effendi gehad, in tegenwoordigheid van den nieuwen Kiaja-Beij, of minister van Binnenlandsche Zaken. De Oostenrijksche internuntius ondersteunde vuriglijk het *ultimatum*, en trachtte de Porte tot vredelievende besluiten te bewegen. De Reis-Effendi antwoordde, dat de Porte de ontruiming van Moldavien en Wallachijen, door zijnen voorganger toegestaan, niet kon inwilligen, dan op de volgende voorwaarden:

De hoven van Oostenrijk, Engeland en Frankrijk moesten waarborgen, dat de twee vorstendommen, na de ontruiming, noch door de Russen, noch door de Heeristen zouden bezet worden, de Grieken, die naar Rusland gevlugt waren, zouden in tegenwoordigheid van Turksche commissarissen gestraft worden, indien hunne uitlevering niet vroeger door Rusland geschiedde, de wederopbouw der christen kerken zou niet kunnen plaats hebben, dan na de herstelling der rust en nadat de Grieken de wapens nedergelegd hadden.

De graaf van *Lutzow*, zijne bevreemding over deze veranderde taal der Turksche ministers te kennen gegeven hebbende, wees de Reis-Effendi op den Sultan. De heer van *Lutzow* vroeg daarop of de Porte oorlog of vrede begeerde? Doch de Reis-Effendi weigerde zich daarover uit te laten, zeggende dat zijne volmagt zoo ver niet ging. Overigens voegde hij er bij dat de Sultan naar zijn welbehagen zou handelen, en dat 90 millioen Muzelmannen (een getal, waaronder hij volgens de oostersche statistiek, waarschijnlijk de Persen en de volken van Marokko begreep) met het zwaard in de eene, en den koran in de andere hand, hunne regten tegen het christendom zouden weten te verdedigen. „ De Kiaja-Beij voerde inzonderheid ook eene zeer hevige taal, en poogde de magt der Muzelmannen als zeer vreesselijk af te schilderen. De graaf van *Lutzow* keerde naar zijn hotel terug, en deed onverwijld van deze conferentie aan zijn hof verslag

Den 23 November heeft lord *Strangford* met den Reis-Effendi een mondgesprek gehad, dat insgelijks vruchteloos is afgeloopen; bij zijne terugkeering, is de edele lord grovelijk door het volk beleedigd; en zijne drogoman tot aan zijne woning vervolgd geworden. Intusschen deed de Engelsche minister nog eene poging, en liet eene memorie instellen om den Sultan het dreigende gevaar open te leggen. Maar tot 27 November had de Reis-Effendi dezelve nog niet willen aannemen. Zoodanig was de staat van zaken bij het vertrek der laatste tijdingen.

— Over Odessa heeft men ook berigten uit Konstantinopel tot den 29 November. Dezelve melden wel, dat er dagelijks buitensporigheden bedreven worden; doch gewagen niets van eenig oproer der Janitsaren zoodat men nu kan aannemen, dat de berigten daarvan uit Semlin ongegrond zijn

HAMBURG den 27 November. Volgens berigten van de Russische grenzen, zijn, bij eene Keizerlijke ukase van den 15 October, de werkzaamheden der vrijmetselaren verboden en moeten derzelver loges in het geheelerijk gesloten worden. Eene dergelijke maatregel is in Polen genomen.

F R A N K R I J K.

PARIJS den 27 December. Wij hebben vroeger verslag gedaan van eene aanklagte, tegen zekere *Marij* en *Vairon* ingebragt, wegens gepoogde afpersing van twintig duizend franken aan Z. K. H. den Prins van Oranje. Dezelve hebben heden voor het Hof van assises te Parijs te regt gestaan. De eerst aangeklaagde, een jong mensch van 21 jaren, heeft een goed uiterlijk voorkomen. *Vairon*, die 18 jaren oud en een kweekeling aan de veeartsenij-school te Alfort is, toonde een diep berouw over zijne daad.

Marij bekende al dadelijk met vele schulden bezwaard geweest te zijn, en zich uit dien hoofde verwijderd te hebben; — voorts dat hij te Brussel zich bevindende, van zekere weduwe *Baude* den raad bekomen had, om, tot voldoening zijner schuldeisschers, den Prins van Oranje schriftelijk geld af te eisschen, onder bedreiging van diens leven, en dat, tot dat einde er werkelijk een brief door *Vairon* was geschreven; doch dat hij hoegenaamd geen voornemen had gehad, om in eenig geval de gedane bedreiging te verwezenlijken. Wijders bekende hij, zelf eenen naderen brief aan Z. K. H. geschreven te hebben, in denwelken de gedane eisschen herhaald werden en waarbij hij te kennen gaf, vele zaamgezworenen te hebben. Eindelijk verklaarde hij nog eenen derden dergelijken brief te hebben vervaardigd en zich daarop naar Alfort bij zijne mede aangeklaagden begeven te hebben met een paard, hetwelk hij gestolen had — *Vairon* ontkend niet den eersten brief geschreven te hebben; doch zegt, dat hem die door *Marij* in de pen gegeven is en hij, als door den drank verhit geweest zijnde, niet weet, wat hij geschreven heeft. Eindelijk bekende *Marij* nog twee andere paarden en een rijtuig gestolen en verkocht te hebben.

De advocaat-generaal begon aldus zijn pleidooi:

„ Mijne heeren, de gezworenen! Voor weinige maanden werd in een naburig en bevriend land schrik verspreid. Het leven van den erfgenaam des troons scheen bedreigd; men ijlde op deze tijding. Brieven, waarin de beledigiing de zwaarte der bedreiging nog overtrof, schenen den Prins een bloot zwaard boven zijn hoofd te vertoonen, en, om dit van hem af te wenden, gaf men hem geene andere middelen aan de hand, dan eene laagheid, dan eene vernederende inwilliging der eisschen, welke de schraapzucht hem durfde doen.

De prins en de Koning, zijn vader, koesterde twee plannen, het eene om met verontwaardiging de onbeschaamde vordering van de hand te wijzen, en het andere, om daarvan aan het Gouvernement kennis te geven. U te zeggen, dat dit laatste is gebeurd, is genoeg, om u te overtuigen, dat de klagten verhoord zijn. Het Fransch gouvernement beschouwde de beleediging tegen

('t vervolg op de tweede bladzyde.)

den prins zijnen bondgenoot , als [illegible] hem zelf in zeker opzigt begaan, en stelde alle middelen in het werk, om de schuldigen te ontdekken en te straffen. Ten gevolge van dit gedrag en de uitkomsten, welke hetzelve heeft opgeleverd, ziet gij deze zaak thans voor ul gebragt.

Van den 28 December. De advokaat *Clavaeu* heeft den beklaagden *Vairon* verdedigd. Hij heeft de middelen van verschooning ingeroepen, welke zijne onervarenheid en de verleiding van *Marij* overvloedig aanboden. Hij is dan ook met eenparigheid van stemmen vrijgesproken.

Madame *Baude* verhoord zijnde, heeft *Marij* moeten bekennen, dat zij geene kennis van zijne plannen heeft gedragen. *Marij* is door de jurij schuldig verklaard en tot zeven jaren dwangarbeid en tentoonstelling aan de kaak veroordeeld geworden.

De anti-liberale dagbladen maken gewag van een complot tegen de bestaande orde van zaken, 't welk in Saumur zoude zijn ontdekt. Zij verzekeren, dat de zamengezworenen oogmerk zouden hebben gehad, om het kasteel dier stad te vermeesteren, doch dat de Generaal *Gentil St.-Alphonse*, kennis hebbende bekomen van dezen toeleg, den Generaal *Jamin* daarvan heeft onderrigt, en dat deze den 23 met twee kompagnien van Angers naar Saumur is vertrokken, doch vernemende, dat de geheele zaak weinig te beduiden had, weder naar eerstgenoemde stad is teruggetrokken. — Het blijkt verder, dat den 23 te Saumur eenige onderofficieren, tot de militaire school behoorende, door de kweekelingen in hechtenis zijn genomen, en het complot komt weder in zoo verre met de vorige complotten overeen, dat als het hoofd van hetzelve wordt genoemd zekere *Delon*, welke zich op de komst der troepen met de vlugt heeft weten te redden. — Den 25 is Saumur reeds door 400 man, onder de bevelen van den Generaal *Briche*, bezet geworden; - daar echter het verblijf der troepen daar ter stede onnoodig werd geoordeeld, zijn dezelve weder naar Tours getrokken. — Men meldt ten slotte, dat de gevangen genomen onder-officieren geenszins voor eene militaire regtbank te regt zullen worden gesteld, maar voor eene commissie, welker vonnis aan geene revisie of beroep onderhevig zal zijn.

De prijzen der fondsen waren heden ter beurse zeer weifelende; zij daalden gaande weg van 83 fr. 10 tot 82 fr. 10; zij herstelde zich weder tot 83 fr.-90, doch bleven 83 fr. 50.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 28 December. Men meldt uit Ierland, dat de commissie, welke in Limerick zitting houdt, reeds elf personen ter dood heeft veroordeeld, wegens het deel, 't welk zij hebben genomen aan de bekende onlusten. — Dit vonnis is aan vier derzelve ten uitvoer gebragt, bij welke gelegenheid een der misdadigers zich op eene zeer onbeschaamde en hardvochtige wijze gedroeg, de menigte toeroepende: „ Houdt moed jongens, wij zijn en blijven sterk genoeg, om hen te dwingen." De overige veroordeelden zullen op verschillende plaatsen voor den 4 aanstaanden worden ter dood gebragt. De meeste zijn overtuigd geworden, zich schuldig te hebben gemaakt aan inbraak bij nacht en het rooven van wapenen. — Ondanks deze gestrengheid behelzen de op heden aangekomen brieven op nieuw verscheidene berigten van nachtelijke rooverijen en mishandelingen — Men maakt in Dublin groote toebereidselen, om den nieuwen Lord-Luitenant, Markies *van Wellesly*, plegtstatig te ontvangen.

NEDERLANDEN.

DINTELOORD en PRINCELAND. (7e Distrikt, Provincie *Noord-Braband*:) den 31en December 1821. Heden werd alhier, door den welEdelen Gestrengen Heer Distrikt-Schout van het 7e Distrikt voornoemd, als daartoe van wegens zijne Excellentie den Heere Staatsraad, Gouverneur dezer Provincie, uitgenoodigd, openlijk in de vergaderzaal van en ten bijwezen van den Raad der Gemeente, aan de personen van *Pieter van Drunen*, en *Bart Keij*, beide in laatstleden zomer binnen deze plaats gewoond hebbende, op eene plegtige wijze overhandigd, een vereerend getuigschrift van wegens Z. M. den Koning, ten bewijze van Hoogstdeszelfs goedkeuring en tevredenheid ter zake van het door hen gehouden menschlievend gedrag, in het redden uit het water van een kind van *Jan Banier*, op den 17en Junij jongstleden, — terwijl nog daarenboven aan den eerstgemelden werd uitgereikt eene zilveren tabaksdoos ter waarde van vijftig guldens, — en aan den laatstgemelden een zilveren horologie met dito ketting en Cachetten, ter waarde van vijfentwintig guldens; beide door hen in plaatse van geld gekozen: — eene plegtigheid, welke op de aanwezenden, eenen diepen indruk van dankbare erkentenis, jegens Nederlands geëerbiedigden Koning maakte, daar dezelve een vernieuwd bewijs opleverd, dat Z. M. geene gelegenheid laat voorbij gaan, om daden, die deugd en menschlievendheid kenmerken, door Hoogstdeszelfs goedkeuring en weldadigheid aan te moedigen. Al hetwelk niet kan nalaten eenen zeer vermoogenden invloed te verspreiden, ter navolging en betrachting dier pligten, die men aan zijn evenmensch verschuldigd is.

MENGELINGEN

DE KAMERHEEREN

(*Anekdote uit het leven van Frederik de Groote.*)

FREDERIK II, eens met één zijner Generaals door zijn paleis *Sans Souçi* gaande, zeide tot denzelven: „ Binnen eenige dagen zult gij hier met drie honderd van mijne Kamerheeren eeten." — „ Sire!" zeide de Generaal, ik dacht niet dat Uwe Majesteit er zoo velen had. — Glimlagchende antwoordde de Koning: „ Ik bedoel niet die *nietige* personen, welke gouden sleutels dragen, maar mijne dappere Kamerheeren, die mij de poorten van *Silesien* hebben geopengesloten."

126ste KONINKL. NEDERLANDSCHE LOTERIJ

VIJFDE KLASSE.

1ste Lijst. N°. 19563, eene premie van *f* 1000.
2de Lijst. N°. 10014, 35001, 32248, ieder een prijs van *f* 1000.
3de Lijst. N°. 9355, een prijs van *f* 1000.
4de Lijst. N°. 12571, 24663 ieder een prijs van *f* 1000.
5de Lijst N°. 21124. eene premie van *f* 1250.
N°. 1111, een prijs van *f* 50,000. N°. 15541, eene premie van *f* 1250.
6de Lijst. N°. 19009, een prijs van *f* 12,500.
N°. 6342, 24898, ieder een prijs van *f* 1000.

De Directeur der Koninklijke Nederlandsche Loterij,
M. DE JONGE VAN ELLEMEET.

MARKT-PRIJZEN der Stad BREDA,

van den 4 Januarij 1821.

		Gl.	*Cs.*	
Het Mudde Tarwe	*f*	9:	45½	(30 in 't last.)
——— Rogge. Oude		-		
——— Rogge. Nieuwe		3:	75.	
——— Gerst (winter)		3:	50.	
——— Boekweit		2:	84½.	
——— Haver		1:	55.	
Fijn Tarwé Meel (per Ned. pond.)		00:	30.	
Grof ——— idem.		00:	15.	
Boter ——— idem.		00:	50.	
Aardappelen (Vat of Mudde)		1:	20.	
't ½ Ned. Pond Fijn Tarwe Brood		00:	15.	
De 1 — —— Grof. idem.		00:	15.	
De 3 — —— Rogge Brood		00:	19.	
Het Ned. pond Rundvleesch		00:	40.	
——— —— Kalfsvleesch		00:	50.	
——— —— Schapenvleesch.		00:	50.	
——— —— Versch Varkenvleesch		00:	42½.	
——— —— Gerookt idem		00:	75.	
Het 500 pond Hooi.		8:	90.	
——— Stroo (rogge)		00:	00.	
Het 1000 Eiken Telhout		2:	90.	
——— Doof Hout		2:	10.	
De Kar Spaanders.		2:	90.	
——— Struiken		3:	80.	
De 100 Mutsaard		2:	90.	

ADVERTENTIEN.

(*Het vervolg op de kant van deze bladzijde.*)

Gedrukt te BREDA, bij W. VAN BERGEN en COMP. Boekdrukkers en Boekverkoopers.